

Ngân ngại

Nhạc & lời: ĐINH KIM VĂN

Muốn về thăm chốn ấy, Nhưng ngại ánh trăng tà, Đem sầu qua mái
(Muốn tìm thăm lớp) cũ, Nhưng sợ tiếng ve sầu, Cho lòng thêm héo
lá, Muốn quay lại vườn xưa, Nhưng ngại cơn gió lùa, Làm buồn cho hai
hắt, Muốn thăm lại người xưa, Nhưng sợ khi đối mặt, Giọt sầu ai tuôn
đứa. Muốn đi lại nơi ấy, Nhưng sợ hạt mưa bay, Nên ta sao ngân
ứa. Nhớ xưa trời xanh ngắt, Khói đồng mùi thơm cay, Mênh mông trong chiều
ngại. Chỉ còn giấc chiêm bao, Để tìm nơi nường
nào. Bước đường nơi phương nao, Để hôn nơi nương yêu

1. náu, Tháng ngày ấy tìm đâu? Muốn tìm thăm lớp
dấu. Mãi còn trong
ta. Dấu lòng này chưa quên, ta nào dám Ước mơ
(Mỗi một) ngày trôi qua, sao buồn quá! Nắng mưa
khi nào sẽ về, Nên, đường này thêm xa, Phương
thêm sương gió nhiều, Nghe đời mình cô liêu, Đêm
trời bao la, bước chân Ta đi đi hoài đã mỗi. Mỗi một
ngày nơi xa nhớ nhưng, Sao không quay vội bước

2. về? Muốn về nơi chốn ấy, Nhưng sợ lúc thu tàn, Mưa buồn thêm mơn man,
Muốn quay lại đồng chua, Nhưng sợ câu nói đùa, Làm buồn lên ánh mắt.
Muốn thăm dòng sông cũ, Chiếc đò già xôn xao, Khua sông trăng ngày nào.
Ta sợ khi tìm về, Con đò qua bến khác, Khiến lòng quặn đau!